

Plačati vsak četrtak in
v Mariboru s poštno vred ali
na dom za celo leto 32 din.,
pol leta 16 din., četrt leta
8 din. Izven Jugoslavije
16 din. Naročnina se pošlje
na upravištvu „Sloven-
skega Gospodarja“ v Ma-
riboru, Koroska cesta 5.
Plačati se dopušča do od-
povedi. Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 1-30 din.

Poštnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru,
Koroska cesta št. 5. Roka-
pisal se ne vračajo. Uprav-
ništvu sprejema naročnine,
inzerate in reklamacije.
Cene inzeratov po dogo-
voru. Za večkratne oglaš-
be primeren popust. Nepravi-
lne reklamacije so pošiljati
prosto.
Čekovni račun poštnega
urada Ljubljana št. 10.666.
Telefon interurban št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

40. številka.

MARIBOR, dne 2. oktobra 1934.

58. letnik.

Delo za pravi mir.

Kmalu bo minilo pet let, odkar je bil določen pa-
riški mirovni dogovor, ki so ga sestavile takozvane
zmagovite države in so ga premagane države hočeš
nočeš morale podpisati. Ta mir je kmalu naletel na veliko
razočaranje pri zmagovalcih ravno tako kot pri prema-
gancih. Pariški mir se upravičeno imenuje »oboroženi
mir«, ker je pustil Evropo v orožju in v vseh nevar-
nostih in netivih nove vojne. Razočaranje, ki je kmalu
nastopilo, je razbilo tudi zavezništvo velesil. Najprej se
je umaknila Amerika in ni hotela sodelovati niti v Ligi
ali Zvezi narodov, ki je delo njenega pokojnega pred-
sednika Wilsona, kmalu za njo je pa prišla Anglija in
njena politika se je začela čisto tako ostro obračati proti
Franciji, da je svet že s strahom pričakoval od te strani
nove, usodepolne spore.

V splošnem velikanska nesreča svetovne vojne na-
rodom vedno bolj odpira oči in ves svet si je že danes
na jasnem, da so vojne posledice strahovito udarile
zmagovalce kakor premagane. Evropa potrebuje boljše
in iskrenje temelje miru in o tem se je začelo resno
razmišljati in delati na letošnjem jesenskem zasedanju
Društva narodov. Amerika je že dolgo poprej odločno
in temeljito opominjala Evropo, naj vendarle uredi v
spravi in sporazumu svoje notranje razmere, ker dru-
gače za njo ni obnove in bodočnosti, od Amerike pa ni
pričakovati ne zblizanja, ne sodelovanja in tudi ne pri-
zanesljivosti pri iztirjevanju dolgov. Eden od zelo vpliv-
nih ameriških voditeljev in politikov je nedavno dejal,
da je vojna za to nastala, ker v mnogih državah niso
odločevali narodi, ampak protiljudski oblastniki, ki
imajo od vojne tudi svoje velike dobičke. Temu je še
dodal, da vojne tako dolgo ne bodo izključene, dokler v
vseh državah ne odloči ljudstvo in ne postavi svojih
ljudi na čelo držav. Ravno pod pritiskom ljudske volje
se polagajo sedaj pri Društvu narodov temelji pravega
miru. Anglija in Francija sta dobili prave ljudske za-
stopnike za državne krmarje in te dve državi stojita dan-
es na čelu pravega mirovnega pokreta.

Med naziranjem teh dveh držav o miru in varnosti
je razlika, ki pa ni tako velika, da se ne bi dala izravnavati
ker je iskrena želja za mir močna in živa na obeh stra-
neh. Obe državi soglašata najprej v tem, da svet ne
more priti do miru, dokler tiči v orožju, radi Nemčije,
kjer nacionalisti vedno močneje vpijejo po maščevanju,
pa posveča Francija večjo važnost vprašanju varnosti
posameznih držav, kot pa Anglija. Prvotno je hotela
Francija veliko varnostno jamstveno pogodbo vseh
kulturnih držav in v okvirju te splošne varnostne po-
godbe delne pogodbe med poedinimi državami pod nad-

zorstvom Društva narodov. Anglija ni polagala važnosti
na medsebojne državne pogodbe, ampak je skušala
predlagati v zjamčenju miru splošno razorožitev in
mednarodno razsodišče za vse spore med državami.

Tekom razgovorov sta se pa v poštenem zavze-
manju za trajni mir združila oba predloga v posebnem
načrtu, kateremu se določa kot namen: zjamčiti svetu
trajni mir in varnost narodom, kojih obstoj in zemlja
je v nevarnosti; vzpostaviti način in postopanje, ki omo-
gočuje mirno rešitev vseh sporov, ki bi mogli nastati
med člani mednarodnega občestva, ter dovoljuje kaz-
novanje morebitnih mednarodnih zločincev; končno pa
uresničiti v smislu narodnoobveznih pravil zmanj-
šanje oboroževanja.

Načrt razsodištva v svrhu preprečitve vojne pa
hoče doseči, da se prepreči vsaka nadaljna vojna in da
bi bila vojna dovoljena samo: 1. kot obramba proti na-
padu in 2. kot kazenski pohod proti napadalcu. Kdo je
napadalec, ugotovi in določi svet Društva narodov so-
glasno, ako pa takega soglasja ni, bo svet pozval obe
državi, ki sta v sporu, da ustavita vse sovražnosti in vse
priprave za vojno, dokler se spor končno javno ne
razsodi. Ako bi se pa država temu pozivu ne pokorila,
se jo smatra brez vsega za napadalca in zadene jo pri-
merni kazni, ki ni samo gospodarske in denarne, am-
pak tudi vojaške narave. Za kaznovanje napadalcev pa
najsibo gospodarsko ali vojaško — morajo prispevati
vsi člani Zveze narodov po določili in razdelitvi pri-
spevkov in bremen od strani zveznega sveta. Med posa-
meznimi državami se lahko sklenejo posebne pogodbe,
ki pa morajo ostati v obsegu in duhu zvezinih pravil
ter podpirati Društvo narodov in ki izgubijo svoj po-
men in svojo veljavnost, ako z Društvom narodov in z
njegovimi pravili niso v soglasju.

Vsa ta določila pa imajo svoj pomen in se dajo iz-
vajati seveda le tedaj, če začnejo države enkrat s tem-
eljitim razoroževanjem. Za prihodnje leto v juniju je
namenjena splošna svetovna razorožitvena konferenca
in do tega časa bode pač delo za pravi mir napredovalo
v toliko, v kolikor bodo zanjogli posamezni narodi v
svojih državah uveljaviti svojo voljo ter od vladnih
med odstraniti protiljudske in samo za svoje dobičke
zavzete politike in oblastnike.

Ciganska vprašanja.

Radič o ciganih.

Dne 21. t. m. je zborovala Radičeva stranka v Re-
čici pri Karlovcu na Hrvaškem. Kot glavni govornik je
nastopil Radič sam, ki je med drugim pobijal tudi ne-

strpnost ljudi z ozirom na delovanje sedanje vlade. —
Ljudje bi radi v nestrpljivosti, da bi se koj čez noč vse
preokrenilo v državi in Radič je rabil kot odgovor na
ljudsko nestrpnost tole primeri: Kako ste vi seljaki v
Rečici v gospodarstvu strpljivi ter pametni. Niste kakor
cigan, ki zvečer njivo zorje, zjutraj pa jo že pride vpra-
šat: Kje je kruh?

Kaj in kako so cigani?

Cigani so potepuški narod, ki se je iz Azije raz-
kropil po celim svetu. Cigan nima nikjer stalnega bi-
vališča, ampak je danes tu, jutri tam. Z delom se še go-
tovo ni pretegnil niti eden cigan. Če bo malo prijel za
delo, že hoče imeti takoj masno plačilo. Poleg nestalno-
sti in lenobe se še odlikujejo cigani posebno po vse-
stranski nepoštenosti. Cigan je pa tudi krvočlen. —
Hrvat in Srbi pravijo, ako se ciganu posreči, da se pri-
plazi do oblasti, je zmožen, da da obesiti svojega last-
nega očeta na sredi mestnega trga.

Vladni cigani v Jugoslaviji.

Naša Jugoslavija je precej udarjena s šibo cigan-
ske nadloge. Koj po preobratu so se pri nas pociganili
nekateri Srbi, Hrvati in Slovenci ter se priplazili do
vrhovne državne oblasti. Ti pociganjeni vladni cigani
so dobro znani vsakemu kmetu in ti so: Pašič, Pribiče-
vič in dr. Žerjav. Ta družba ni orala, ni delala in gospo-
darila, ampak samo vedno gledala v državne blagajne
in vpraševala: Kje je kruh — a ne za druge — za pod-
ložne, ampak za njihov lastni — pociganjeni žep. Pašič
Pribičević-Zerjavova družba ni jemala državnega kru-
ha po volji naroda, ampak so se obnašali pri tem pos-
lu kot pravi cigani, ki tudi ne znajo ločiti med svojo in
tujo lastnino.

Nepoštenost teh vladnih ciganov je narasla v mi-
lijone in milijone. Sedanja vlada si je stavila kot eno
prvih nalog, da spravi pred sodišče radi ciganskega
gospodarstva z državnim denarjem in to Pašičevega
sinka Radeta in Pašičeve ljubčke, bivše ministre: dr.
Velizarja Jankoviča, dr. Lazarja Markoviča in Kojiča.

Ti vladni cigani niso samo lenuharili in se premi-
kali iz enega ministrskega stolčka na drugega ter se
ukvarjali z nepoštenostjo na milijonsko škodo državne
blagajne, ampak so bili tudi kot res pravi cigani, ka-
dar se prizlazi do oblasti: nasilni in krvoželjni.

Kaj sta uganjala Pribičević in Žerjav s pomočjo
orjunskega band, je kmetski javnosti znano več kot do-
volj. Pašič sam je na javnih shodih grozil s krvo-
prelitjem in kar je Pašič zagrozil, to sta Pribičević in
Žerjav izvršila. Pod cigansko, Pašič-Pribičevićovo vlad-
do je bilo res tako, kakor označuje to za celo Jugosla-
vijo prežalostno petletno dobo Radič, ko pravi: V teh

napad na leva ni kaka posebna reč zanj, — morebiti pa
tudi, da ne razume njegovega govorjenja.

In nato je neznani junak molče spet segel po nož
in si odrezal lep kos mesa iz levove hrbtenice. Počeni-
je, zasadil svoje krepke bele zobe v meso in namignil
Claytonu, naj si tudi sam postreže.

Clayton je v nemem začudenju gledal, s kako slast-
jo je njegov rešitelj používal velike grizljaje, — posne-
mal pa ga ni.

V glavo mu je šinila misel, da je neznanec morebiti
tisti Trzan, ki so njegov listek brali na vratih obrežne
koče.

Kako da torej ne govori angleški —? Saj je bil li-
stek pisan v angleškem jeziku!

Spet ga je nagovoril. Topot mu je neznanec men-
da dal tudi odgovor. Vsaj tako je sodil Clayton, ko je
čul nerazumljive glasove, ki so bili pa bolj podobni
opičjemu žlobudranju in renčanju divjih živali ko člo-
veški govorici.

Ne —! Ta človek ni bil Trzan. Niti besedice ni znal
angleški.

V tem se je neznanec nasitil. Vstal je, vtaknil nož
za pas, pobral orožje, pokazal nekam v gozd, v čisto
drugo smer, kot si jo je izbral Clayton, se obrnil in sto-
pil naprej.

Ves začuden se je Clayton obotavljal. Prepričan je
bil, da ga hoče »divji mož« — ta je sodil, da je njegov
rešitelj — peljati še globlje v pragozd.

Pa »divji mož« se je obrnil, prijel obotavljajočega
se Angleža za vrat in ga brez vsakršnih vljudnih po-
klonov tiral in tiščal pred seboj po poti, dokler ni
Clayton razumel, da ne pomaga nobeno obotavljanje in
ustavljanje.

Tedaj ga je »divji mož« izpustil.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

Onemogel strah je objel Claytona. Udje so mu od-
povedali pokorščino, roka mu je omahnila mesto da bi
vrgla sulico, noga se ni genila v beg.

Nekaj je zašumelo nad njim v drevju —

Nov sovražnik, ki ga je napadel od zgoraj, je po-
mislil. Pa ni mogel dvigniti oči, kakor prikovan je
strmel v dvoje zelenkastih obročev, ki sta žarela iz mra-
ka, — levove oči —

Pank — je tedaj nekaj zapelo nekje nad njim kot
bi se bila vrv odtrgala in v istem hipu je zagledal
Clayton puščico v rumenem levovem kožuhu.

Rjoveč od bolečine in jeze je planil lev, pa Clayton
je, sam ni vedel kako in kedar, skočil v stran. Ko se je
obrnil nazaj k levu, je zagledal prizor, ki mu je vso kri
pognal v lica.

V hipu ko se je lev obrnil, da bi nanovo napadel,
je šinil z drevesa nad njim orjak in se spustil narav-
nost levu na hrbet.

Silne roke, kipeče jeklenih mišic, so po bliskovo
objele leva krog vratu in dvignile mogočno telo na
zadnje noge, prav kakor bi mestni gospodič dvignil
majhnega psička od tal.

Prizor, ki ga je tedaj zrl Clayton v mračnih globi-
nah afriške džungle, se mu je z neizbrisno silo vtisnil
v spomin za vse življenje.

Neznano bitje tam pred njim je bila poosebljena
orjaška moč in utelešena moška lepota. Toda mladi or-

jak ni kazal samo telesnih lastnosti, — videti je bilo,
da se ne zanaša toliko na silo svojih mišic, ki so vkljub
vsemu zaostajale za strašno levovo močjo, ampak da si
bo priboril zmago z nadmočjo svojega duha, z naglost-
jo svojih kretenj.

Z desnico je držal leva krog vratu, levica pa je po
bliskovito zopet in zopet sunila dolg lovski nož levo v
srce. Besno je rjovela žival, grabila s strašnimi šakami
po zraku in se skušala otresti drznega napadalca.

Le par trenutkov dalje bi naj še bil trajal boj, pa
bi bil njegov izid za mladega junaka nesrečen in more-
biti tudi za Claytona.

Pa vse je šlo s tako naglico, da se je žival mrtva
zgrudila na tla, še preden se je otresla svoje zmede.

In tedaj je neznani zmagovalec stopil levo za vrat,
dvignil lepo mlado glavo in zagnal v strmečo džunglo
zmagoviti, izzivalni bojni krik Kršakovega rodu, ki je
trenutek poprej tako zelo preplašil Claytona.

Strme je zrl Clayton na svojega rešitelja.

Pred njim je stal mlad človek, v ozki usnjati lov-
ski obleki, ki je pa puščala roke in prsi gole in razka-
zovala dovršeno, krepko razvite ude in silne, jeklene
mišice. Krog vratu mu je visel na zlati verižici navesek,
na katerem so se bleščali diamanti neprecenljive vred-
nosti.

Vtaknil si je nož za pas, ter pobral lok in tulj, ki ju
je vrgel v stran, preden je napadel leva.

Clayton ga je nagovoril angleški, misleč, da je kak
samoten lovec, ki se je iz kakršnegakoli vzroka naselil
v divjem pragozdu, ter se mu je v izbranih besedah za-
hvalil za rešitev. Obenem mu je laskavo častital na
njegovi silni moči in izurjenosti.

Pa neznanec je le srepo gledal vanj in lahko sko-
mignil z rameni, kar je morebiti pomenilo, da takle

letih je bil pri nas kundak (puškino kopito) — Bog, puška pa — majka božja.

O čem kriči cigan brez oblasti?

Ko je pa dosegla nepoštenost, lenoba in nasilje Pašič-Pribečevičeve in Žerjavove družbe vrhunec in so morali ti vladni cigani na najvišje povelje vladnih mest, so se takoj zagnali z vso silo v sedanjo vlado. Poprej kot vladarji so jemali kruh iz državnih blagajin zase, sedaj brez oblasti pa kričijo po svojem časopisju: Glejte ljudje, dva meseca že vladata Davidovič in Korošec in kje je ta, od obeh obljubljeni kruh?

Na ta ciganski krik Pašičevega, Pribečevičevega in Žerjavovega časopisja je odgovoril Radič s to le primero: Vi Rečičani niste kot cigani, ki drugi dan po oranju kričijo in vprašujejo: kje je kruh? Vi najprej orjete, potem sejete, okopavate ter plejete in ako Bog da, žanjete, vozite žito na dom, mlatite, ga spravite v žitnice, ga nesete v mlin, potem moko omesite in na to še le spečete kruh. Lahko se pa tudi zgodi, da kljub oranju, setvi, okopavanju itd. tisto leto do žetve niti ne pride, a vi boste tudi drugo leto ponovno orali ter sejali in obdelovali polje.

Radičevi zborovalci so dobro razumeli to primero z ozirom na težavno stališče, katerega ima sedanja Davidovič-Koroščeva vlada.

Če vlada je komaj nekoliko preorala petletno lečino brezdelnosti prejšnjih vlad, nepoštenosti ter nasilja. V kratkem času dveh mesecev so sedajni ministri vsejali nekaj zrn, ki pa obetajo obilen sad in to pred vsem za one, ki so najnujnejše pomoči potrebni.

Nova vlada je že rešila najbolj pereče vprašanje, katerega so se skrbno izogibale vse prejšnje vlade in to je invalidsko vprašanje. Invalidni zakon je že izdelan ter pripravljen, da ga odobri skupščina. In ta zakon bo dal kruha invalidom, vojnim vdovam ter sirotam.

Koliko se nadalje trudi g. notranji minister Petrovič, da bi vzpostavil enkrat javno varnost, red ter mir v notranjosti države. Ako so skoro pet let divjale ter razsajale Pribečevič-Zerjavove bande tako, da si že skoro nobeden miren državljani ni bil svest življenja, je sedaj presneto težko kar v dveh mesecih te pretepače in batinaše pomiriti in napraviti red.

Koliko zmede je napravil zloglasni Pribečevič kot prosvetni minister. V šolah je s posebnimi naredbami prepovedal Marijine kongregacije, Orla in hotel z vso silo naše šolstvo podivjati s sokolstvom. Koliko dela ter truda stane sedanjega prosvetnega ministra dr. Korošca, da spravi šolstvo v Sloveniji na ono stopnjo, kjer je bilo koj po preobratu. Da dr. Koroščevo delo ni lahko, si lahko predstavlja vsak kmet, ki pozna naše učitelstvo po deželi, ki je žalilob z malimi izjemami: brezversko, sokolaško in orjunsko ter še vedno upa, da se bo po ciganski navadi priplazil do oblasti njihov bog — dr. Žerjav.

Kakor orjeta ledino petletne lenobe in ministrske nepoštenosti gospoda notranji in prosvetni minister, imajo isti trudapolni opravke g. minister za poljedelstvo, prometni minister in minister za agrarno reformo. Hvala Bogu, da so ministri Davidovič-Koroščeve vlade ledino prejšnjih vlad toliko preotali in obsejali, da bo našla narodna skupščina, ki bo sklicana te dni, obilo pripravljenega materiala, ki se tiče najnujnejših potreb v državi in med narodom. Ko bo skupščina sprejela od

Počasi sta potovala, temni, neprodorni plašč pragozdove noči se je zgrnil nad njima, suhe veje so pokale pod njunimi koraki in njihov hrešč se je pomešaval s skrivnostnim in grozečim šuštenjem džungle in strahotnimi klici divjih živali, ki so se po noči zbudile k življenju in iskale plena.

Plahe in boječce se je oziral Clayton zdaj na levo zdaj na desno, vsak hip je mislil, da bo divja zver planila nanj, hitreje je stopil za neznanim divjim človekom, ki je mirno in brez vsakršnega strahu šel svojo pot.

Tedaj udari na njuno uho strel. Slabotem je bil, od daleč je prihajal, od obali sem —

Nehote sta se ustavila in poslušala.

Pa strel se ni ponovil, nobenega glasu ni bilo slišati, le džungla je šuštel in panter je zamolkel zavijal v daljavi.

Kaj se je zgodilo —?

V koči na obali sta sedeli Ine in njena služabnica Barba ter čakali. Tema je ležala skozi okno, strah ju je bilo samote, tesno sta se oklepali druga druge.

Barba je vzdihovala in tarnala ter obžalovala dan, ko je zapustila svojo lepo domovino tam daleč za morjem, Ine pa je molčala.

Pa mirna ni bila. Srce se ji je trgalo, huče slutnje so jo obhajale.

Ni se bala toliko zase ko za očeta in za njegovega tovariša ter za mladega Claytona, ki ju je šel iskat v brezmejne globine džungle.

Ali ju je našel —? Kako se jim godi v temni noči sredi pragozda —? Neznano vpitje in kričanje, lajanje in rjojenje in renčanje se je čulo prav sem v koči. Ali niso že zdavnaj rop krvoločnih živali —?

Pravo

Schicht-ovo milo z znamko „Jelen“

je nepresežno v pralnem uspehu in izdatnosti.
Pranje s Schicht-ovim milom je zabava!

vlade pripravljene zakone in proračun, potem se bodo pokazali tudi za vsakega priprostelega človeka vidni — blagodejni znaki gospodarstva ter vladanja nove vlade.

Radič je rekel, da Hrvati niso cigani in o Slovencih tudi moramo reči, da niso. Res smo imeli med Hrvati in Slovenci na najvišjih mestih do predkratkem cigane kot Pribečeviča in Žerjava. Ta družba je sedaj odstranjena in vsak pošten Slovenec mora gledati ter skrbeti, da se ti v kot potisnjeni cigani nikdar več ne priplazijo do vladne oblasti. Nobeden slovenski kmet se pa tudi ne bo zmenil za krik in vik teh odžaganih ciganov, ki so pet let lenuharili, polnili žepe sami sebi, narod pa tlačili in uganjali z njim vsa mogoča nasilja, a sedaj pa zahtevajo po svojih glasilih, ko je začela nova vlada komaj orati ledino, po svoji ciganski navadi: Kje je kruh? Vsak pošten Slovenec ve, da ni cigan, torej ne bo tudi poslušal krika ciganov, kot so: »Jutro«, »Narodo«, »Domovina« in »Tabor«. Cigan le naj kriči, ker delati noče, krasti in nasilja uganjati pa ne more več, ker nima oblasti v rokah. Tak je torej naš odgovor na ciganska vprašanja ciganske Pašič-Pribečevič Žerjavove družbe.

Resolucija sprejeta na anketi vinogradnikov in vinskih trgovcev v Beogradu.

Anketa zastopnikov vinogradnikov in vinskih trgovcev prosi vlado:

1. Da podvzame vse, da se ob priliki pogajanj z Avstrijo doseže sporazum za čim večji izvoz vina brez ozira na odstotek alkohola.
2. Da posveti resno pozornost izvozu naših vin tudi pri pogajanjih z drugimi državami.
3. Da poskrbi za pravično zaščito vinskih trgovcev in vinogradnikov s tem, da se na pogajanja redno pozoveta po dva eksperta.
4. Da se znatno zmanjšajo železniške tarife, ker so one glavna ovira živahni vinski trgovini v državi sami in za izvoz v inozemstvo.
5. Da se čimprej predloži enoten in enostaven vinski zakon, ki določa stroge odredbe proti ponarejanju in zlorabi vina.

In čuj —!

Ali se ni nekaj težkega plazilo ob stenah —?

Da —! Sedaj je čisto dobro čula, kako so stopale mogočne šake krog koče —.

Za nekaj trenutkov je bilo vse tiho. Nato pa je spet razločno čula, kako je velika žival vohala pri vratih, komaj par korakov od nje.

Vsa se je stresla, tesneje se je oklenila služabnice.

»Tiho, Barba, tiho —!« je šepnila. Mislila je, da je Barbino vzdihovanje in tarnanje privabilo žival.

Rahlo praskanje se je čulo pri vratih. Žival je iskala vhoda. Koj na to pa je prenehalo praskanje in iznova so lezle težke stopinje ob stenah. Obstale so pod oknom.

Ine je pogledala in srce ji je zastalo.

»O Bog —!« je šepnila. V okvirju malega, z lesenimi križi zamreženega okna se je prikazala mogočna okrogla glava levinje.

Rahli zvezdni svet jo je obseval in njene zelenkaste oči so se pohlepno in krvi željno bleščale.

»Poglej, Barba!« je šepetala. »Za božjo voljo, kaj naj počneva —? Poglej! Brž! Tam pri oknu —!

Barba je obrnila svoje velike plašne oči k oknu in prav tedaj je levinja polglasno in jezno zarenčala.

To je bilo preveč za Barbine uboge živce.

»O vsi dobri duhovi —!« je kriknila in njeno obilno telo je kakor mrtvo zdrknilo na tla.

Celo večnost se je zdela Ini da je stonela ogromna žival na oknu in gledala v kočo. Nazadnje je pograbila s svojimi silnimi šakami za križe in jih stresla.

Dekletu je zastala sapa, vsak trenutek je mislila da se bo mreža vdala — in žival bo planila v sobo.

Pa mreža se ni vdala, glava je izginila in spet so hodile težke stopinje krog koče in praskanje in vo-

6. Da prometno ministristvo daje na razpolago vinskih izvoznikom specialne vinske cisterne, ki naj se nabavijo iz Nemčije na račun reparacij za normalnotirne kakor tudi za ozkotirne železnice.

7. Da se v bodoče osigura v trgovskih pogodbah s povoljnimi tranzitnimi tarifami prevoz vina preko ozemlja tujih držav.

8. Da se v Pragi in Krakovu zgradi na državne stroške vzorni kleti radi reklame in boljše prodaje naših vin.

9. Da se pospešuje, kjer so ugodni pogoji, gojitev ranih in poznih vrst namiznega grozdja in da se osigura nujen in odgovarjajoč prevoz takega grozdja.

10. Da se odpravi trošarina in ostali državni ter občinski davki na vino, ali se naj vsaj skrijajo na minimum.

11. Da Narodna banka za časa sezone daje kredit solventnim osebam za trgovino z grozdem in vinom, kakor se krediti dajejo tudi trgovcem s slivami in drugim trgovcem.

12. Da država posebno in najenergičnejše pomaga pri snovanju zadružnih kleti.

13. Da se nujno odobri minimalna tarifa za prevoz praznih vinskih sodov.

14. Da se trgovci osvobodijo davka na poslovni promet za vina, ki jih izvažajo v inozemstvo.

Preiskušana zdravila

največkrat

aspirinove tablete "Bayer"

se mnogokrat ponarejajo. Da se obvarujete pred ponarejenimi izdelki, zahtevajte vedno le originalni zavoj "Bayer" (ploščnati kartoni s 6 ali 20 tabletami) s modro-belo-rdečo varstveno znamko. Odklanjajte vse druge zavojke.

hanje pri vratih se je ponovilo, topot močnejše in nagleje. In nato so se vrata stresla pod pritiskom silne levje moči.

Če bi bila Ine Porter vedela, kako močno in trdno so narejena vrata, manj bi se bila bala, da bo kedaj pridrla levinja skozi ta vhod.

Ko je John Clayton tesal in sestavljal vrata ter jih obijal s težkimi počesnimi bruni, tedaj si pač ni mislil, da bodo dvajset let pozneje branila slabotno dekle pred kremplji in zobmi strašnega kralja vseh živali —.

Cele četrt ure je vohala in pihala žival pri vratih in jih stresala ter od časa do časa divje zarenčala od jeze in nepotrpežljivosti.

Končno se je naveličala brezuspešnega truda in Ine je čula, da se vrača k oknu. Postala je za hip pod njim, nato pa se je z vso silo svojega mogočnega telesa zagnala v mrežo.

Lesene veje so zahreščale pod silnim pritiskom, toda vzdržale so ga in težko telo je zdrknilo na tla.

Pa zopet in iznova je levinja ponovila svoj poskus in končno je prestrašeno dekle videlo, da se je del mreže vdal.

V hipu je porinila žival prednje noge v odprtino in za njimi svojo veliko okroglo glavo. Počasi so raztrgala mogočna pleča lesene križe in vedno globlje se je tiščalo gibčno telo skozi okno.

Kakor v sanjah je stala Ine in z rokami na srecu strmela v režeči se obraz.

Ob njenih nogah je ležala polnezavestna Barba. Če jo spet spravi na noge — z združenimi močmi, tako je mislila, bota morebiti porinili nazaj strašno vlomilko.

(Dalje prihodnjič.)